

Jonas Lucas Christys prædiken nytårsdag

Taler

Jonas Lucas Christy
Sognepræst

Dato

1. januar 2015

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekster

Esajas' Bog kapitel 2, vers 2-5
Paulus' Første Brev til Korintherne kapitel 13
Markusevangeliet kapitel 10, vers 46-52

1 Tænk hvis det var så enkelt! Tænk hvis man sad dér, som en blind tigger i
vejkanten udenfor bymuren og hørte Jesus komme forbi. Tænk hvis man sad
dér og hørte hans fodtrin, hans stemme, hans disciple - eller hvad det nu var den
blinde tigger hørte - da han sad dér i vejkanten udenfor Jeriko.

5 Tænk hvis man turde råbe en bekendelse, skrig om barmhjertighed og ikke lade
sig true til tavshed, men tværtimod tale videre om sin skrøbelige tro. Tænk hvis
det man råbte og skreg fik Jesus til at standse og lytte.

10 Ville man så smide sin kappe, springe op, gå hen til ham og bede den blindes
bøn: Gid jeg kunne se? Og ville han, Jesus, gøre, som han gjorde udenfor Jeriko
på vej til Jerusalem? Ville han have tid og lyst og kræfter til endnu en
helbredelse? Ville han gøre det, hvis man bad ham om det?

15 Tænk hvis det var så enkelt! Eller ville han simpelthen sige: Nu er det slut!
Miraklernes tid er forbi! Når vi kommer til Jerusalem er det ude med disse
undere. For hvor har der dog været meget af den slags i Markusevangeliet!
Dæmonuddrivelse og helbedelser: Lamme, der går. Døve, der hører. Stumme,
der taler. Og nu – som kronen på værket: Blinde, der ser.

20 Det er selvfølgelig godt, at han er en kriger, der kæmper mod dæmoner. Det er
selvfølgelig godt, at han er en læge, der gør syge mennesker raske. Det er godt,
det er glimrende, det er i grunden guddommeligt, men det også for meget af det

25 gode.

For mystisk, for magisk, for mærkeligt. Det forskrækker fornuften og forvirrer følelserne. Hvad skal det til for? Hvorfor disse mirakuløse magtmanifestationer? Det kan være hårdt at høre på for en moderne mand. Det kan være svært at tro
30 på for en kritisk kvinde.

Gid det var så let og ligetil, som det åbenbart er i vejkannten udenfor Jeriko, men så enkelt er det ikke. Det er ikke let at høre om dramatiske dæmonuddrivelser og herlige helbredelser, når man godt ved, at der også findes det modsatte:
35 Grusomme og uheldbredelege sygdomme.

Det er svært, når Jesus ligner en læge, der altid har en løsning på patientens problem. Det er svært, for mig, måske også for dig, at det hele er så evangelisk enkelt for ham og for den blinde.

40

Bekendelse, bøn og belønning. Det er svært, når han gør det umulige muligt, for hvordan kan man tro på det? Så er det nemmere, meget nemmere, når han hænger dér på korset for så ved vi nemlig, hvor vi har ham. Der kan han ikke forskrække os med sine dæmonuddrivelser. Der kan han ikke forvirre os med
45 sine helbredelser. På korset er der slået søm gennem de hænder, der havde helbredelse i sig.

Når man sidder i vejkannten, ved man aldrig, hvornår lyden af hans fodtrin eller rygten om hans ankomst, kan forvandle ro til uro og vantro til visioner. Men så
50 længe han hænger deroppe på korset, så er der ingen fare for, at han pludselig dukker op, hernede hos os og gør et eller andet overraskende - som selvfølgelig er godt, glimrende, guddommeligt - men muligvis også meget mærkeligt.

Tænk hvis det var så enkelt! Bekendelse, bøn, forvandling. Først en bekendelse -
55 og den kan åbenbart sagtens være kort. Det kunne være: Davids søn! Min Gud! eller noget helt tredje. En titel, et navn eller blot: Far!

Først en bekendelse og så: En bøn. Det kunne være en bøn om at få det, man længes efter eller om at undgå det, man frygter. Det kunne være en bøn om at
60 slippe det, man fortvivlet holder fast i eller om at huske det, man helst vil glemme. Det kunne være en bøn om hjælp, lige nu og her, i den krise, der har varet alt for længe eller i det kaos, som lige er brudt ud.

65 Men det kunne også være en bøn for det nye år. En bøn for den fremtid, som
ingen af os kender, men som vi alle er på vej ind i. En bøn for den verden, vi
lever i. Tænk hvis vi turde tro på en fremtid, hvor sværd rent faktisk blev smedet
om til plovjern, hvor lydløse droner fløj med mad i stedet for med bomber. En
70 fremtid hvor ingen behøvede at flygte fra krig og katastrofer, hvor alle kunne
blive boende i det land, de er født og opvokset i. Tænk hvis vi turde bede om en
fremtid med mere fred, en fremtid med færre sygdomme, mindre sult og et
lettere liv for denne verdens flygtninge.

Tænk hvis vi turde tro på en fremtid, hvor det var besværligt at være diktator,
75 vanskeligt at vælge voldens vej, og besværligt at ødelægge naturen. Tænk hvis vi
levede som om fremtidsvisionen om Guds rige allerede var brudt igennem med
retfærdighed, fred og glæde for alle mennesker uanset køn, alder, hudfarve,
religion.

80 Tænk hvis det var så enkelt! Så ville jeg gøre som den blinde tigger udenfor
Jerikos bymur. Så ville jeg smide kappen, springe op og sige: Gør det igen,
mester. Giv os et mirakel.

Hvis den blinde tigger Bartimæus ikke var en en blind tigger, men derimod
85 verden, som den ser ud i dag, den første dag i år 2015, så er dagens
helbredelsesberetning, ikke en fortidig underberetning, men et nutidigt
fremtidshåb. Et håb om at verden må miste sin blindhed og få øjnene op for at
der er andre veje end de dumme og voldelige veje. At der er veje, som fører til
retfærdighed, fred og glæde. Godt nytår!

90

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

95

Tags

Første tekstrække, Nytårsdag, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jonas-lucas-christys-praediken-nytarsdag>

100